

billigste, man overhovedet har kunnet paaavise, synes jeg, at jeg maa have Lov til at sige, at jeg har kunnet forsvare at acceptere Projektet, og at det maaske vil være vanskeligere for andre at forsvare ikke at gøre det.

Saa har man anført nogle Indvendinger, der ligger udenfor de 4 Grunde, jeg har anført til Forsvar for Projektet. Det ærede 4de Medlem for 1ste Kreds (N. Rasmussen) talte om, at han ikke vilde komme ind paa Skønhedshensynet, da han var ganske enig med mig i, at det kunde man disputere om til Dagens Ende, men han vilde komme med en Indvending af teknisk Natur mod Bygningens Anlæg og Ordning. Jeg spidsede Øren, thi da jeg erkender det ærede Medlems Sagkyndighed paa hans eget Omraade, troede jeg, at nu vilde han fremkomme med noget, der støttede sig herpaa. Jeg havde ganske vist mit Forsvar paa rede Haand, thi jeg har fra Professor Albert Jensen i sin Tid modtaget en længere Erklæring, hvori det bl. a. hedder om Bygningen: „Den forekommer mig at være af vedkommende Arkitekt“ — det er jo nemlig en Arkitekt, der har tegnet Bygningen — „vel ordnet i sit Anlæg.“ Men det viste sig, at den Indvending, det ærede Medlem kom med, ikke var af teknisk Natur. Den gik nemlig ud paa, at det fejle var, at denne Bygning, foruden at rumme Telegrafvæsenet, tillige skulde rumme almindelige Forretningslokaler. Det er dog ikke en Indvending af teknisk Natur, det er noget, vi alle kunne skønne om, og det er for øvrigt ogsaa nærmest et Moment af den Slags, hvor Smag og Behag gøre sig gældende. I praktisk Henseende medfører dette jo ingen Vanskeligheder for Staten. Naar det staar fast, hvad det ærede Medlem ganske vist et Øjeblik syntes at glemme, at Staten ingen Ulejlighed har med den økonomiske Anvendelse af alle disse Lokaler, men kun har hos et Bankinstitut, hvis Soliditet ikke er bestridt fra nogen Side, at hæve sin Leje, i alt Fald de første 15 Aar, bliver tilbage kun det, man kan kalde Skønhedshensyn, eller, som det ærede Medlem maaske hellere vil udtrykke sig, Hensynet til, hvad der er Staten værdigt. Ja, er det virkelig Staten uværdigt at have Lokaler til dens Brug under Tag med Forretningslokaler, saa maa jeg indrømme, at jeg har syndet mod dette Krav. Men skal det overhovedet nogen Sinds være muligt at fyldestgøre Ønsket om Beliggenheden af en Telegrafstation paa et saa centralt Sted, tror jeg ikke,

at der kan være Tale om andet end at finde sig i at bo under Tag med Forretningslokaler, hvis det da ikke skal blive alt for dyrt. Grundene der ere saa dyre, at man kun kan imødekomme Statens økonomiske Tarv ved i alt Fald at tænke sig Stueetagen udlejet til Butikker. — Maa jeg her indskyde, at det er jo ganske urigtigt, naar det ærede Medlem for Fredericia (Schultz) talte om, at det kun var $\frac{1}{3}$ af Bygningen, Telegrafvæsenet skulde bruge, medens de $\frac{2}{3}$ skulde lejes ud. Nej, det er lige omvendt. For øvrigt er det netop en stor Fordel ikke blot økonomisk, men ogsaa med Hensyn til Udvidelsesmuligheder, at der her er saa stor en Del af Bygningen, som kan inddrages. Ingen kan dog vel mene, at jeg skulde have ordnet Sagen saaledes, at den Trediedel af Bygningen, hvorfor vi kunne faa 50,750 Kr. aarlig i Leje, skulde staa ledig, indtil Telegrafvæsenet om 10—15 Aar eller mere fik Brug derfor. Hvis det er det, man ønsker, kan det jo for Resten opnaas ved, at man om 3—5 Aar siger Lejerne op, saa har man disse Lokaler ledige, hvis man synes, det er bedre.

Saa har man indvendt mod Projektet den Skiltning, hvorfor man er udsat. Ja, det er sandt. Det kan man ikke værges sig imod. Skal Ejeren kunne faa lejet sine Forretningslokaler ud til en rimelig Pris, maa han ogsaa kunne tillade sine Lejere at skilte, thi det vil enhver Forretningsmand kræve. Ministeriet har ifølge Kontrakten Ret til at kræve denne Skiltning holdt indenfor visse almindelige Grænser, men er man saa fintfølende, at man overhovedet ikke kan taale et Skilt paa en Statsbygning, maa jeg erkende, at saa har jeg ogsaa syndet her, men jeg er nu ikke af den Mening.

Man har dernæst hentet Indvending mod Projektet fra Sagens Forhistorie. Man har dog været saa venlig ikke at tillægge hverken Ministeren eller Telegrafdirektøren noget Ansvar derfor, og jeg skal bekræfte, at vi heller ikke have nogen Part i det, som det ærede Medlem for Odense (Hey) ankede over. Naar der særlig med Hensyn til Sagens Forhistorie er rejst det Spørgsmaal, hvornaar Kontrollen begyndte, saa skal jeg svare, at den Kontrol, hvorom der her er Tale, og som har gjort de Forslag til Forbedring af Bygningens Indretning, der ere trykte som Bilag til Folketingsudvalgets Betænkning, begyndte først, da Kontrakten var afsluttet. Det, der foregik eller forelaa, før Kontraktens Afslutning i November eller De-